

[Erhard Jakobsen.]

ting, man gør slut på ved her med en dagsorden at bremse for forsøg på at køre videre i lighedsideologiens navn.

Jeg håber, at det må lykkes på alle punkter i udformningen af gymnasieloven, i udformningen af styrelseslov, universitetsuddannelse osv. Jeg tror, at der er mange eksperimenter rundt omkring, der nu skal standses og erstattes med redeligt arbejde, fordi det mere er det, der er brug for. Jeg ved selv fra den tid, hvor jeg var med i det kommunale, at der vistnok er eksperimenteret tilstrækkeligt. Jeg siger ikke for meget, men jeg tror, der er eksperimenteret tilstrækkeligt. Jeg tror nok, at eksperimenterne i tilstrækkelig grad har vist, både hvad man kan bruge, og hvad man ikke kan bruge, og nu er tiden inde til ikke at prøve med lovgivningen i hånden til eksperimenterne videre, men at sige: der var altså en del, vi ikke kunne benytte, og så i øvrigt lade mest muligt køre videre. På nogle områder er man nemlig ikke nær kloge nok.

Det, som hr. Steen Folke og repræsentanten for det kommunistiske parti sagde om, hvad man ved om børn fra arbejderklassen, er jo godtkøbssnak. Hvad er overhovedet arbejderklassen? Hvad er de sociale lag, som man prøver at dele op i? Det er jo sådan, at hvis man deler det op individuelt efter familiers forskellige forhold og individuelle stræben osv., så kan man slet ikke lave den klassificering, som disse teorier bygger på. Det er derfor, at det, debatten i dag vil, er at tage et opgør med alle disse ideologier, som på urimelig måde har forhindret dygtige folk, dygtige saglige folk, i at lave en skole, som forældrene kan være tilfredse med, og som børnene kan være tjent med.

Jeg imødeser nu, at næste kapitel bliver styrelsesloven for folkeskolen, for først derefter kommer vi i gang med disciplinproblemet og disciplininkrisen. Jeg har tidligere sagt, at centrum-demokraterne vil gøre alt, hvad vi kan, for at få skoleinspektøren bragt tilbage i den stilling, han engang havde, sådan at der er én leder på en skole, én mand, der kan være ansvarlig for, hvordan det går. Hans kære kollega kan medvirke så meget, han kan finde anledning til, men det er ham, der bærer ansvaret. Det er ham, der skal stå til regnskab, og det er ham, der skal sørge for, at de fra centralt sted givne direk-

tiver bliver ført ud i livet, uanset hvad et eller andet kollektiv på skolen af elever eller lærere måtte vide om det dér. Først da vil man have chance for at styre og få noget undervisning ud af de mange penge, man bruger, og ikke bare fortsat eksperimenter, fortsat ideologi og fortsat kommen hinanden ved og snakken videre og snakken videre osv.

Debatten i dag og dagsordenen og dens skæbne, dens formentlige skæbne, lover godt for, at vi er inde i en ny tidsalder på hele undervisningens område.

(Kort bemærkning).

Eva Rothenborg (FP):

Jeg er sådan set lidt ked af at skulle være delvis uenig med hr. Erhard Jakobsen, men når hr. Erhard Jakobsen snakker om, at gymnasiet skal være for de dygtigste, at universiteterne skal være for de dygtigste, så vil jeg gerne spørge: de dygtigste til hvad? For der er nogle, der er dygtigst til andre ting, som er lige så værdifulde, og jeg tror, det er dér, vi skal hen i vores uddannelsessystem i langt højere grad, for ellers bliver det nemlig dette sædvanlige snobberi for akademiske uddannelser, som efterhånden har ødelagt vores uddannelsessystem. Der er et ord, som hedder ligeværdighed i uddannelse, som jeg har plæderet en lille smule for, og som jeg meget gerne vil have sat op.

Og så vil jeg for øvrigt gerne lige, mens jeg nu er heroppe, fortælle hr. Freddy Madsen til orientering, at de bedste, mest naturbegavede elever, jeg nogen sinde har haft, har været børn fra arbejderklassen.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg er i den lykkelige situation ikke at behøve at være spor uenig med fru Eva Rothenborg om dette. Når jeg taler om de dygtigste, så taler jeg naturligvis om de dygtigste til at være cand. polit., de dygtigste til at være cand. jur., de dygtigste til at være læge, de dygtigste til at være ingeniør. Hvad de er på alle andre områder, kommer ikke den sag ved. Det var jo det, jeg netop sagde med mine bemærkninger om, at de, der skal uddannes på andre felter, må uddannes på andre felter og blive dygtige i dit og dat. Hvordan så befolkningen vil vurdere